

BERGEN-SYD ROTARY KLUBB
1954 – 2004

Jubileumsskrift

Langegården – klubbens møtested siden 1984. Foto: Johan Langes Stiftelse.

BERGEN-SYD ROTARY KLUBB

1954-2004

Bergen-Syd Rotary Klubbs charterbrev er datert 24. desember 1954. Klubben feirer derfor sitt 50-års jubileum i rotaryåret 2004-2005.

Til klubbens 40-årsjubileum i 1994 ble der utgitt et jubileumsskrift som viste bakgrunnen for opprettelsen og utviklingen de første 40 år.

Dette skriftet viser utviklingen videre de siste 10 år, med perspektiv inn i fremtiden.

Prolog ved jubileumsfesten 21. januar 2005

INNHOLD

Prolog	3
En hilsen fra Guvernøren	5
Et ord fra Presidenten	6
Klubbens ansvar for RI 2250 i jubileumsåret	7
Fra 40 til 50 år	8
Klubbsang	10
Chartermedlemmer i Bergen-Syd Rotary Klubb	11
Medlemmer i Bergen-Syd Rotary Klubb i jubileumsåret	12
Utviklingen i medlemsmassen fra 1954 til 2004	13
Presidenter i Bergen-Syd Rotary Klubb	14
Paul Harris Fellows i Bergen-Syd Rotary Klubb	15
Vær en venn	16
Et år som president	21
Internasjonal tjeneste – Ungdomsutveksling	25
Ready to serve: Bergen – Timor	29
Kofoedskolen	32
RYLA	39
Klubbens sosiale liv	41
Knoppskyting	44
Støtteannonser	45
Glimt fra klubblivet siste år	47

Jubileumsskriftkomité:

Knut Ingebrigtsen
Bjørn Thunold Larsen
Erik Næsgaard
Odd Rønnestad
Knut A. Selvig

Rotary i verden...
fra Chicago startet ferden...
100 år er gått...
og Rotary har fått...
et innpass i de fleste land...
det viser at vi både vil og kan...
vårt motto det er "service over alt"...
helt fra starten av det gjalt...

Rotary - en verdensorganisasjon som fyller rundt et år...
men det gjør også klubben vår !...
Bergen det er byen...
her startet man en Rotary-klubb - en ny en...
for 50 år tilbake, nummer to i talle(t)....
Bergen-Syd ville man klubben kalle...
og slik det gikk...
at klubben ble stiftet og charterbrev fikk...
på selveste julaften...
det forteller kanskje litt om kraften...
og viljen hos dem som sto bak...
de som dengang jobbet for den gode sak...

Bergen-Syd, klubben vår...
kan se tilbake på 50 gode år...
med arbeid ut fra et felles fundament...
som tør være kjent...
hvor servicetanken ligger bak...
og fungerer slik i sak:....
gjennom engasjement for hverandre...
over yrkesgrenser å kunne vandre...
gjennom læring og erfaringsbytte...
å kunne fungere til felles nytte...
tjene samfunnet står sentralt...
ikke minst lokalt...
skikkelig i gang vi kom...
med vårt fond for "vanskeligstillet ungdom"...
i arbeid for internasjonal forståelse og fred...
er vi også med...
på vårt prosjekt for Øst-Timor...
vi tror !...

I klubben har det vokst og grodd...
på mangfold har vi trodd...
alder, yrke, ferdighet og kjønn...
i en "forening skjønn"...
med denne bakgrunn...

har vi fra første stund...
forsøkt å differensiere...
få frem nye egenskaper, stadig flere...
slik vi er på veg...
det gjelder både deg og meg...
det gjelder klubben vår...
enda ganske ung av år...
lar seg fortsatt forme av de mange gode krefter...
som kommer etter...

La oss derfor lytte og lære...
slik at vi kan være...
det som vi så gjerne vil...
en klubb som er til...
både for det gode fellesskap...
og for den gode sak...
la oss derfor fortsatt stevne frem...
og høre med til dem...
som i beste mening...
og i skjønn forening...
gir og tar...
og som har...
et fellesskap som finner...
nye veier over alt...
er med i et fellesskap som vinner...
stadig sterkere gehalt...

Derfor, kjære dere...
la oss repetere...
det som av andre tidligere har vært sagt...
om hvordan Rotarys grunntanke den er lagt :...

" service over alt...
et motto er det kalt...
lær det...
ta det opp og bær det...
ut i hverdag, liv og yrke...
med symbolverdi og styrke...
som et tannhjul i systemet...
slik blir Rotary-emblemet...
et gigantisk pendelur...
del av samfunnets struktur...
blir et livets hjul som dreier...
i en kretsang om vår jord...
blir et motto som vi eier...
blir et løfte og et ord !..."

Truls Hauge

En hilsen fra Guvernøren

Som guvernør i distrikt 2250 vil jeg gratulere Bergen-Syd Rotary Klubb med 50 års jubileet.

Personlig føler jeg en spesiell tilknytning til klubben. Da Odd Rønnestad, på grunn av det tragiske som hendte i hans nærmeste familie, måtte si fra seg guvernørproppgavene for 2004-2005, var det helt naturlig for meg å stille meg til disposisjon.

Jeg var inne på tanken å be mitt «gamle mannskap» å seile videre med meg, men følte at jeg først måtte kontakte Bergen-Syd Rotary Klubb og si at dere nå hadde anledning til «å mønstre av», siden dere hadde fått ny skipper på broen. Dere aner ikke for en god følelse dere ga meg, da det var klart at ingen av dere ville forlate skuten. Hjertelig takk til dere alle!

Siden den gang har jeg lært dere å kjenne, og må si at jeg er stolt over at det står i *Rotary International Official Directory* at guvernøren i distrikt 2250 for året 2004-2005 heter Egil Jørgen Eikanger og tilhører Bergen-Syd Rotary Klubb.

Det var en helt spesiell opplevelse å få være med på guvernørskiftet i klubben 28. juni i år. Jeg følte en varm mottagelse, jeg følte jeg var blant meget gode venner. Og da det hele sluttet med at dere hadde tatt initiativ til å utnevne meg til Paul Harris Fellow, var jeg beveget og rørt. Det ble en av mine fineste opplevelser som rotarianer.

Jeg benytter anledningen til å takke dere alle. Det er lett å være guvernør dette året med en klubb som gir meg støtte slik dere gjør.

Til slutt vil jeg også takke dere alle for en distriktskonferanse i september 2004 som av «ti mulige poeng» fikk en tier av verdenspresidentens representant PDG Donald Short.

Jeg gleder meg til å seile videre med dere frem til kommandoskiftet i 2005, og kan forsikre at klubben alltid vil få en spesiell betydning for meg.

Gratulerer med jubileet!

Egil Jørgen Eikanger
IPG/DG 2250

Et ord fra Presidenten

"Rotary International er blitt 100 år som organisasjon. Bergen-Syd Rotary Klubb er 50 år. Vi er langt over 1 million medlemmer i alle verdenshjørner, i mer enn 160 land. Vi har alle det samme motto: "Service above self". Selv om akkurat denne ordlyden ikke er så gammel, er ideen i innholdet fra organisasjonens spede begynnelse i Chicago. Hva kreves det så av oss, hver især, for at vi kan sies å innfri?"

Hvor har vi i Bergen-Syd Rotary Klubb satt tjenesten inn for å gi vårt bidrag? Og hvor setter vi den inn i fremtiden?

Jo, vi har vært aktive på en rekke områder:

- internasjonalt ved store samarbeidsprosjekter, som "Ploger til India", "Lepraprojektet" og i senere tid "Øst-Timor prosjektet".
- innen samfunnstjeneste har klubben vært sterk bidragsyter i mange år ved drift av Kofoedskolen. Dette er videreført i "Bergen-Syd Rotary Klubbs fond til støtte for vanskeligstillet ungdom i Bergen".
- deltagelse i ungdomsutveksling både ved å motta og sende ungdom ut i verden for å lære og øke forståelse for andre kulturer, mm.

Men om dette har vært, eller er, de større og mest innsatskrevende prosjekter, så gjelder tjenesteutfordringen også på vårt klubbplan. Her gjelder det:

- å møtes, stille på møtene, i komiteene, for det er måten å komme sammen, og bli bedre kjent.
- å utveksle meninger, det er den eneste måten vi kan få del i andres erfaring og kunnskap.
- å stille opp for klubb eller distrikt, når det trenges, for på den måten viser vi at vi hører til og bryr oss.
- å ta ansvar når vi bes, for da viser vi også at vi er villige, og strekker ut en hånd, – og slik kunne opprampsingen fortsette.

Konklusjonen blir at gode bidrag og godt utført tjeneste ved de store anledninger er veldig viktig, men det er også viktig at vi ikke glemmer de små.

Vår verdenspresident, Glenn E. Estess, Sr, har gitt oss mottoet:

"Celebrate Rotary"

for året 2004-2005, så la oss gjøre det! Med stil, og humør, men la oss feire historien, og samtidig ha blikket rettet fremover, i tro på 50 utfordrende år till!

Bernt D. Sommersten
President 2004-2005

Dobbeltjubileum 2004-2005 Klubbens ansvar for Rotary International Distrikt 2250 i jubileumsåret

Som beskrevet annetsteds, påtok Bergen-Syd RK seg et ansvar for distriktsorganisasjonen for de tre vestlandsfylkene i Rotary Internationals jubileumsår 2004-2005 ved i sin tid å foreslå nominasjon av Odd Rønnestad som guvernør for RI Distrikt 2250 dette året. Av dypt tragiske grunner måtte Odd i mars 2004 trekke seg fra vervet han var valgt til. Etter RIs regler for slike situasjoner anmodet deretter distriktets nominasjonskomité, med tilslutning fra de 52 klubbene, guvernør 2003-2004 Egil J. Eikanger (Bergen Vest RK) om å fungere også i 2004-2005. Samtlige klubbmedlemmer som Odd hadde fått med seg til forskjellige verv i Distriktsrådet eller som distriktsansvarlige støttepersoner erklærte seg villige til å fungere også med Egil som leder. Følgende klubbmedlemmer er med i distriktsorganisasjonen 2004-2005:

Sigbjørn Birkeland	klubbtjenesten
Marit Bratten	redaktør Rotary Vest
Paal Martens	Web-ansvarlig og medlem av Distriktsstyret for The Rotary Foundation
Bente Mathisen	samfunnstjenesten
Knut A. Selvig	distriktssekretær
Grete Sæbøe	Task Force Coordinator
Erik Wald-Jacobsen	distriktskasserer

Blant de mange oppgaver som følger av klubbens rolle i distriktsorganisasjonen har særlig tilrettelegging og gjennomføring av distriktets to årlige samlinger krevd betydelig innsats. Det gjelder President Elect Training Seminar (PETS) som ble holdt på Quality Hotel Edvard Grieg i mars 2004, og Distriktskonferansen som ble holdt på Scandic Bergen City Hotel i september 2004. Sigbjørn Birkeland og Bernt D. Sommersten hadde som klubbpresidenter et hovedansvar for møtene, men i tillegg til klubbens styre deltok mange klubbmedlemmer i forskjellige underkomiteer eller bidro med praktisk hjelp i forbindelse med disse konferansene. At møtene ble tilrettelagt på en særdeles vellykket og profesjonell måte skyldtes ikke minst tidkrevende og engasjert innsats fra Grete Sæbøe (PETS), og Fredrik Klohs og Per A. Riisnæs (Distriktskonferansen).

Rotary Internationals offisielle logo for 2005 fokuserer på organisasjonens 100-års jubileum.

Fra 40 til 50 – Klubbens utvikling de siste ti år

Erik Næsgaard

Et jubileum er en gylden anledning til å mobilisere klubben til ekstra innsats og styrke samholdet. Slik var det også ved 40-års milepælen, og Rotaryåret 1994/95 sto i 40-års jubileets tegn. På ulike vis ble klubbens tradisjoner og historiske forankring gjennom 40 år trukket frem, samtidig som klubben skulle finne sin plass og aktualitet i de endringstider som både samfunnet og Rotarybevegelsen var inne i. Klubbens første 40 år ble markert med jubileumsskrift, jubileumsfest, klubb sang og ekstern PHF-utnevning.

Rotary åpnet for kvinnelige medlemmer på slutten av 80-tallet, men først i 1997 ble dette en realitet i Bergen-Syd. Da hadde spørsmålet vært drøftet i klubben ved en rekke anledninger, og flere styrer hadde gjort positive intensjonsvedtak. Som president fikk jeg flere henvendelser om å «ile langsomt» i denne saken og ikke uroe klubben med kvinneopptak i jubileumsåret. Gjennomgangstonen var: klubben er positiv til kvinnelige medlemmer, men ikke helt «moden» for opptak. Ved avslutningen av mitt presidentår kunne jeg konstatere at klubben i rekrutteringsspørsmålet ikke hadde gått ett skritt frem – vi hadde gått to tilbake! På distriktskonferansen samme år ble det uttalt fra overordnet hold at kvinner i Rotary var et ikke-tema; yrke alene skulle gi grunnlag for rekruttering. I en spørreundersøkelse fra distriktet var 19 av 30 besvarelser i klubben enig i påstanden «det er for få kvinnelige Rotarianere». Dette var bedre enn den gjennomsnittlige kvinneholdning i distriktet.

En viktig markering av kvinner i yrkeslivet ble det likevel da vi utnevnte lagdommer Hanne Sophie Greve til Paul Harris Fellow. Det er vår hittil eneste PHF-utnevning til et ikke-medlem, og begivenheten ble markert med et åpent møte på Høyteknologisenteret hvor også de øvrige bergensklubbene var invitert. Hanne Sophie Greve kvitterte med et engasjert foredrag med rotaryårets motto «Vær en venn» som tema.

Vi gjorde også et forsøk på å utnevne HKH Kronprins Haakon til PHF, men Slottet avsto høflig vår henvendelse. Kronprinsen var da student ved Sjøkrigsskolen og bodde i klubbens rekrutteringsområde – på Gamlehaugen.

Nyrekruttering har stått i fokus gjennom hele tiåret. Spesielt har oppmerksomheten vært rettet mot potensielle yngre medlemmer for å oppnå en større spredning i alderssammensetningen. Av 57 medlemmer ved inngangen til rotaryåret 1994/95 er det 34 (60%) som fortsatt er med 10 år senere. Medlemstallet er sunket til 52, av disse er 7 kvinner. Hvordan er det så med alderssammensetningen i 2004? Har vi lykket med å invitere yngre medlemmer? Til en viss grad har vi nok det, men ikke nok til å oppveie at de

«gamle» medlemmene er blitt 10 år eldre. Gjennomsnittsalderen i klubben er i dag 63,3 år mot 60,8 i 1994.

Fremmøtestatistikken viser at det i løpet av tiåret har vært en liten nedgang i fremmøtet. Det har vært en viss liberalisering av Rotarys grunnregler ved at klubbene har større mulighet til å sløyfe møtedager. Men samtidig opplever vi at yngre medlemmer av hensyn til jobb og familie har vanskelig for å oppfylle fremmøteplikten.

I 1983 ble det for første gang gjennomført en større medlemsundersøkelse i klubben. En ny spørreundersøkelse ble foretatt i 1994, og for å måle utviklingen ble flest mulig av spørsmålene fra 83-undersøkelsen beholdt. Geir Waagsbø sørget for at undersøkelsen ble profesjonelt gjennomført, og det ble oppnådd en svarprosent på 89. Noe av det som fremkom i undersøkelsen var at klubben lyktes dårlig i å bibeholde et sosialt fellesskap og at komiteene syntes å fungere dårlig. Tilsvarende signaler ble gitt i 83-undersøkelsen. Dette var åpenbare utfordringer for styret. Det ble fokusert på komitéarbeidet gjennom rapportering fra komiteene på klubbmøtene, og det sosiale aspektet ble søkt ivaretatt gjennom egne arrangementer. Siden 1995 har vi hatt helgeturer med ujevne mellomrom; den første gikk til Sogn. Lutfiskskaftener på Hotel Augustin ble en årlig sosial begivenhet og erstattet sildebordet som tidligere ble arrangert i klubblokale. Charterfesten, som skulle være høydepunktet i klubbens sosiale liv, ble det imidlertid i flere år problemer med å gjennomføre. Konkurrerende nyttårsball i januar og manglende vilje til å betale det festen kostet, var hovedgrunnene. Men man erkjente at avlyst charterfest var et nederlag! Etter at charterfesten noen år ble arrangert på Langegården med stor dugnadsinnsats av festkomiteen, ble festene på 90-tallet arrangert i vekslende lokaler på Bellevue, SAS-hotellet og Hotel Augustin.

Møteprogrammet har i alle år vært en av klubbens sterke sider. Slik også de siste ti år, og programkomiteen har hatt en egen evne til å kombinere aktuelle emner med gode foredragsholdere.

Det har vært en gledelig økning i klubbens samfunnsengasjement de senere år, så vel internasjonalt som lokalt. Gjennom Bente Mathisens initiativ er Øst Timor-prosjektet blitt en flaggsak for klubben, og vi bidrar med økonomisk støtte til ulike prosjekter for sosialt vanskeligstilt ungdom i Bergen. Sistnevnte gjennom et eget fond, opprettet i 1999, med midler etter Koefoed-skolen.

Når vi nå igjen står foran et jubileum, er det med kanskje den største mobilisering for Rotary i klubbens historie. Et stort antall av klubbens medlemmer har påtatt seg betydelige oppgaver for Distrikt 2250 i Rotaryåret 2004-05. Forhåpentlig til inspirasjon for fortsatt fremgang for klubben – frem mot neste jubileum.

Klubbsang – Bergen-Syd Rotary Klubb

Melodi: "Mitt hjerte slår for Bergen by"

- Solo: Rundt 1954 var saken – i vår by,
at byen altså fantes, men ikke i Bergen-Syd.
De tænkte og de tænkte, i Bergensk rotarisk ånd.
Og så handlet de og så satset de,
og dermed ble det sånn:
- Alle: På selve julaften i – 54,
ble klubben chartret der og da,
men ikke her i byen, men naturlig
hvor vuggen stod der bort' i USA.
Et nyårsbarn stod frem med spenst og mening
fra januar i 1955.
Vi hadde fått den sydlige forening,
en verdensdør var satt på klem.
- Solo: Av mange kandidater ble David Lie så valgt.
Han Eide kvaliteter – en President tross alt!
Og Sannem, Martens, Kryvi, Stoltz, Hansen – ja uten tvil
var d' en formasjon, og en union
av ånd og "guts" og stil.
- Alle: På Neptun møttes 26 i tallet,
hver fredag først, til fag og fest.
Her føte hver og en seg særlig kallet,
og fikk frem det som tjente klubben best.
Her var det fart og kraft i skjønn forening,
vår klubb ble mer enn håpet kanskje var,
da den ble startet som en ny forgrening,
som viste at ideen bar.
- Solo: Ja tonen ble raskt vennlig og "De" ble raskt til "du",
og tilknyttet en verden ga nye rendez-vous.
Man startet opp prosjekter med ut'landske siktemål,
noen med suksess, andre i "regress",
men alt vel verdt en skål.
- Alle: Så ble det Ascot, Fantoft, Langegården,
en klubb i vekst må armslag ha.
Og etter hvert kom alt i rette orden,
og klassifikasjonene ble bra.
Besatt av medlemmer som ga oss styrke,
ja ga nivå og kontinuitet.
På vegne av hver utvalgt i hvert yrke;
for Bergen-Syds bestandighet.

G. Waagsbø

Chartermedlemmer i Bergen-Syd Rotary Klubb

Bakke, Kristian, skolestyrer (19-utdannelse)
Blichfeldt, R. Chr., soussjef (51-metallstøperi)
Danielsen, Finn, disponent (45-lær)
Eide, David Lie, direktør (41-jern & stål, støpegods)
Ellingsen, John, disponent (52-mineralske oljer)
Grung, Alf, kjøpmann (28-kolonial en gros)
Hansen, Johan L., fabrikkeier (74-fiskeredskaper)
Ingebrigtsen, Harald L., disponent (03-landbrukssamvirke)
Kryvi, Berent Odd, lege (49-legevirkosmhet, alm. praksis)
Lindebrekke, Harald, hagearkitekt (03a-anleggsgartneri)
Lund, Carl, lektor (19-utdannelse, gymnaser)
Martens, Per, disponent (45-pelsvarer)
Meyer, Arvid, o.r. sakfører (44-sakførervirkosmhet)
Magelsen, Roald, siv.ing. (20-telefon og telegrafutstyr)
Neverlien, Otto, tannlege (49-legevirkosmhet, tannlegepraksis)
Pihl-Johannessen, Conrad, direktør (56-malerverer, maling og lakk)
Sannem, Roar, fabrikkeier (51-blikkembalasje)
Schanche, Peik, ingeniør (21-konsultativ ing.virkosmhet, skipsbygging)
Saxe, Ludvig, direktør (60-råoljemotorer)
Schjøtt, Hagbarth jr., fabrikkeier (12-bekledningsartikler, konfeksjon)
Stoltz, Per, ingeniør (07-byggematerialer, sement)
Søyland, Håkon, ingeniør (60-bensin og petroleumsmotorer)
Torpp, Olav A. Bernhoft, vegsjef (16-vegbygging)
Øvrevik, Hans Bull, disponent (47-utstyr for byggevirkosmhet)
Øye, Asbjørn, landbrukskulestyrar (19-utdannelse)

5. mai 2003: Våre to siste chartermedlemmer, Berent O. Kryvi og Conrad Pihl-Johannessen, takker for seg, etter 49 år i Bergen-Syd RK.

Medlemmer i Bergen-Syd Rotary Klubb i Jubileumsåret

Birkeland, Sigbjørn, disponert (08-begravelsesvesen) (1995)
Birkeland, Steinar, sivilingeniør (21-konsultativ ing.virksomhet) (1985)
Bolann, Elin, direktør (73-reiseliv) (1999)
Bratten, Marit, kultur/miljøsjef (32a-kommunal administrasjon) (2000)
Dragesund, Olav, professor (27-fiske og fangst, havforskning) (1979)
Eide, Helge, direktør (61-forlagsvirksomhet) (1963)
Ellingsen, Olaf, direktør (28a-næringsmidler, krydderier) (1991)
Friele, Ole, advokat (64-fast eiendom, eiendomsmegling) (1980)
Frønsdal, Per, disponert (79-horologi, ur og klokker) (1975)
Gram-Knutsen, Tore, direktør (17-bomullsvare, tekstiler) (1980)
Hagelien, Knut, statsaut. revisor (09-revisjon) (2001)
Hansen, Johan Jørgen, økonomisjef (12-bekledning, trikotasje) (1990)
Hauge, Truls, adm.direktør (28-næringsmidler, korn og melvarer) (1980)
Helland, Lars-Johan, fhv. lign.sjef, advokat (32-statsadm./skatt) (1957)
Ingebrigtsen, Knut, sokneprest (66-religionssamfunn) (1974)
Johannessen, Arne, professor (19-utdannelse, havforskning) (2001)
Kahrs, Johan Christopher, disponert (07-byggematerialer, trelast) (1988)
Kjølge, Hans Magnus, inspektør (19-utdannelse, videregående) (1986)
Klohs, Fredrik, rådgiver (36-hotell og restaurant) (1971)
Kobbe, Harald, advokat (09-juridisk virksomhet) (2004)
Krohn-Hansen, Sigurd, agent/selvst.næring (74-fiskeredskaper) (1971)
Kryvi, Olav, konsulent (32-statsadministrasjon, sjøforsvaret) (1991)
Langhelle, Per, direktør (skipsfart, Statsraad Lehmkuhl) (1998)
Larsen, Bjørn Thunold, rådgiver (09-informasjonsteknologi) (1975)
Larsen, Edvard, oberst (32-statsadministrasjon, hæren) (1980)
Lorentzen, Truls, direktør (32a-kommunal adm., parkering) (1979)
Magnus, Christian Fredrik, advokat (09-juridisk virksomhet) (2000)
Marcussen, Erik W, kjemiing. (21-konsultativ ing.virks, skipsbygging) (1987)
Martens, Paal, sivilingeniør (68-skipsbygging og skipsutstyr) (1988)
Mathiesen, Sven, direktør (17-bomullsvare, spinneri) (1959)
Mathisen, Bente, spesialkonsulent (16-arkitektvirksomhet) (1998)
Mjellem, Frantz, sivilingeniør (68-skipsbygging og skipsutstyr) (1971)
Mohr, Britt Schumacher, fysioterapeut (fysioterapi) (2004)
Mæhle, Elin, psykolog (psykologi) (1998)
Næsgaard, Erik, økonomidirektør (32a-kommunal administrasjon) (1986)
Riisnæs, Per Asbjørn, direktør (73-reisebyrå) (1986)
Rønnestad, Odd, sivilingeniør (09-lederutvikling) (1970)
Salen, Ole Petter, direktør (40-forsikring, juridisk) (1986)
Selvig, Knut A, professor (19-utdannelse, odontologi) (1978)
Solberg-Johansen, Johan Henrik, reg.revisor (09-revisjon) (1983)

Sommersten, Bernt Ditlev, sektorsjef (53-olje og oljeproduksjon) (1998)
Steen-Hansen, Jarle, direktør (56-malerverer) (1990)
Sæbøe, Grete, rådgiver (19-utdannelse, høyskole-HIB) (1997)
Strandenes, Siri Pettersen, professor (19-utdannelse, høyskole-NHH) (2003)
Sælensminde, Bjarne, siviløkonom (40-forsikring, sjø) (1999)
Torsteinson, Geir Sture, tannlege (49-legevirksomhet, odontologi) (2004)
Vigander, Tor, lege (38-sykehus og sanatorier) (1975)
Waldjac, Arild, direktør (23-finans, bankvirksomhet) (2004)
Wald-Jacobsen, Erik, direktør (135-bygg/anlegg, arkitektkontor) (1989)
Waagsbø, Geir, disponert (62-reklame og annonsevirkosmhet) (1981)

(Medlemmer på jubileumsdatoen 24.12.2004)

Utviklingen i medlemsmassen fra 1954 til 2004

Sammensetning av medlemsmassen i Bergen-Syd Rotary Klubb har endret seg dramatisk gjennom de 50 år klubben har eksistert.

En titt på listen over chartermedlemmene viser at klubben ved starten i 1954 hadde et betydelig innslag av ledere fra våre tradisjonelle industrigrupper som mekanisk, jern og metall, skipsbygging, konfeksjon, bygg og anlegg, etc.

En sammenligning med dagens medlemsmasse viser at disse yrkesgruppene er langt mer beskjedent representert i dag, en utvikling som ikke er overraskende når man ser på hvorledes disse industrigrupper har utviklet seg i vårt samfunn og særlig i vårt geografiske område.

Klubbens medlemsmasse har i dag en tyngde innen yrkesgruppene utdanning, kommunal- og statsadministrasjon samt forretningsservice.

Presidenter i Bergen-Syd Rotary Klubb

David Lie Eide	1955-56	Bjørn Thunold Larsen	1981-82
Per Martens	1956-57	Trond Hegdahl	1982-83
Berent Odd Kryvi	1957-58	Per Frønsdal	1983-84
Håkon Søyland	1958-59	Olav Dragesund	1984-85
Halfdan Schjelderup	1959-60	Ole B. Vikøren	1985-86
Birger Heiberg Andersen	1960-61	Geir Waagsbø	1986-87
Peik Schanche	1961-62	Knut A. Selvig	1987-88
Ole Myrvoll	1962-63	Tore Gram-Knutsen	1988-89
R. Chr. Blichfeldt	1963-64	Steinar Birkeland	1989-90
Kjell Monsen	1964-65	Per Vike	1990-91
Sven Mathiesen	1965-66	Ole Petter Salen	1991-92
Johan L. Hansen	1966-67	Tor Vigander	1992-93
Helge Eide	1967-68	Sverre Godøy	1993-94
Odd Tank-Nilsen	1968-69	Erik Næsgaard	1994-95
Per Remfeldt	1969-70	Ole Friele	1995-96
Thorleif Petersen	1970-71	Paal Martens	1996-97
Leif J. Finckelsen	1971-72	Johan Jørgen Hansen	1997-98
Svenn Martinsen	1972-73	Knut Ingebrigtsen	1998-99
Odd Rønnestad	1973-74	Truls Hauge	1999-00
Bjørn Hammer	1974-75	Hans Magnus Kjøge	2000-01
Tor Gjedrem	1975-76	Svein Serck-Hanssen	2001-02
Martin Skadsheim	1976-77	Grete Sæbøe	2002-03
Jo Aabakken	1977-78	Sigbjørn Birkeland	2003-04
Dag Andreassen	1978-79	Bernt D. Sommersten	2004-05
Sigurd Müller	1979-80	Jarle Steen-Hansen	2005-06
Fredrik Klohs	1980-81	Johan Henrik Solberg-Johansen	2006-07

Bernt D. Sommersten, President 2004-2005.

Paul Harris Fellows i Bergen-Syd Rotary Klubb

Utnevelser i Bergen-Syd:

Per Martens	1990	Johan L. Hansen	1999
Conrad Pihl-Johannessen	1993	Svenn Martinsen	1999
Hanne Sophie Greve (ikke medlem)	1995	Sven Mathiesen	2000
Hagbarth Schjøtt jr.	1998	Helge Eide	2001
Berent Odd Kryvi	1998	Frantz Mjellem	2002

Utnevelser i andre klubber:

Peik Schanche (v/Os Rotary Klubb)	1982	Asbjørn Sæbøe (v/Os Rotary Klubb)	1987
--------------------------------------	------	--------------------------------------	------

Helge Eide mottar Paul Harris Fellowship Award fra daværende klubbpresident Hans Magnus Kjøge.

"Vær en venn"

(Takketales ved Bergen-Syd Rotary Klubbs tildeling av Paul Harris Fellowship til Hanne Sophie Greve)

Det er med ydmykhet, men også med stor glede at jeg mottar Paul Harris Fellowship. Tildelingen er knyttet til mitt arbeid for menneskets rettigheter i forbindelse med krigsforbrytelser i det tidligere Jugoslavia. Den siden ved anerkjennelsen som virkelig gir meg en dyp glede og styrket innsatsvilje for menneskets rettigheter, er den solidaritet som Paul Harris Fellowship tildelingen representerer for visjonen om vårt felles ansvar for hverandres grunnleggende rettigheter som mennesker og medmennesker. Slik glede og innsatsvilje er tilstander og følelser som på mange måter vanskelig lar seg beskrive meningsfullt med ord.

Følgelig vil jeg tilta meg den frihet å takke for solidaritetserklæringen fra dere, med en tilslutningserklæring fra min side til deres årsmotto: "Vær en venn", og dele med dere noen refleksjoner jeg har gjort meg over denne målsettingen i lys av visjonen om vårt felles ansvar for de grunnleggende allmenne menneskerettighetene.

Tildelingen av Paul Harris Fellowship er et ledd i markeringen av denne klubbens 40-års jubileum. Den idé som fortsatt forener dere i Rotary er nettopp vennskapet, eller kameratskapet om man vil. VENNSKAP ER VEIEN – med store bokstaver – til sosial samhörighet på alle plan. Det er bare i spedbarnsfasen at det totale selvsentrerte er sjarmerende. Fra vennskapet utleder dere fire hovedveier til tjeneste: i klubben, for samfunnet, i yrke og internasjonalt.

I følge Aristoteles, er etikkens formål å lære mennesket hvordan det skal "kultivere" de følelser, drifter, ønsker og mentale tilstander som mennesket fra først av bare er "gitt". Menneskets handlinger er påvirkelige. Det er ikke bare individets fornøft og motivasjon som bestemmer vedkommendes handlinger, men også følelsene. Både forestillingsevnen og innlevelsessevnen er her sentrale. Uten disse sistnevnte elementene av følsomhet, er det fare for at mennesket i konkrete situasjoner overser den moralske dimensjonen – det vil si hvordan andres ve og vel står på spill.

Vennskap i videste forstand med den forestillings- og innlevelsessevnen som bare det virkelig kan gi, er det første grunnlaget for en bedre virkelighet og en bedre menneskerettighetssituasjon. Vennskap er grunnleggende for et harmonisk samfunn der vi fremmer det beste – mulighetene for den gode vekst – i oss selv og hverandre.

Professor John Rawls ved Harvard universitet lanserte for vel 20 år siden sin teori om rettferdighet der han argumenterer for rettfærd som likevektighet.

Teorien utvikles med utgangspunkt i en tenkt rådslagning hvor alle mennesker deltar før de kommer til verden. Under denne rådslagningen, vil alle de tenkte deltakerne være i besittelse av fullt utviklet voksendømmekraft, og de vil forstå hvordan det vil være å leve på jorden. Men, de vil ikke kjenne sin egen fremtidige plass i verden. Det vil si, de vil ikke vite hvilken rolle de vil spille, hvor eller av hvilke foreldre de vil fødes, hvilke egenskaper og kvalifikasjoner de vil ha, hvilke muligheter som vil by seg for dem, hvilken rikdom eller makt de kan forvente, hvilket kjønn de vil være, og så videre. Alle disse menneskene vil påvente et stort lotteri som skal avgjøre deres fremtidige plass i verden.

Under denne rådslagningen forut for lotteriet, skal de enes om reglene som vil komme til å regulere deres liv på jorden: kriterier for fordeling av land, eiendom og muligheter; forholdsreglene som skal komme til anvendelse ved ulykker så som tørke, oversvømmelse og jordskjelv; regelverket for arbeidsledighet, sykdom og tidlig tap av forsørger; de regler som skal styre forholdene mellom kjønnene, etniske og språklige grupperinger, innbyggerne i land som fra naturens side er rike og land som fra naturens side er karrige, de som bebor tett befolkete områder og de som bebor områder som kunne gi livsgrunnlag for mange flere mennesker, og så videre. Rawls selv lister ikke opp alle disse problemstillingene, men enhver kan anvende teorien hans ved å utvide listen. Poenget med tankeøvelsen, er at vi derved kan nå frem til den forstandigste fastsettelsen av hva som er rettfærdig i lovsammenheng, mellommenneskelige forhold, med hensyn til fordeling av goder, med mer, ved at vi overveier hvilke ordninger vi ville gå inn for om et senere lotteri skulle komme til å plassere oss selv i den avmektigste posisjonen i den type situasjon som vurderes.

Så er da vennskapet med den genuine muligheten for dypere innsikt på alle plan, et av de fremste grunnlagene for håpet om en bedre verden.

Håpet må være virkelighetsforankret og relatert til det gjennomførbare eller oppnåelige – om det enn er å gi en utvikling en ny og riktigere retning. Oljen på håpets ild er ideen om at noe er mulig og gjennomførbart. Her kommer også Rotarys stifter, Paul Harris', urokkelige filosofi om at intet mål er utenfor rekkevidde, inn med full tyngde.

Det er en dyp indre sammenheng mellom mine håp og andres – det enkelte menneskets håp og flerheten av menneskers eller menneskehetens håp. De andres håp kan næres på grunn av oss som medmennesker. Ingen lever for seg selv alene, eller er selv uavhengig av andre.

Selve begrepet menneskerettigheter gir håp, og håpet et innhold. Uten dette håpet kan vi aldri nærme oss et bedre samfunn med rom og god vekst for alle. Det er et aktivt håp med en vekselvirkning mellom mine rettigheter og

motsvarende plikter til å respektere andre menneskers rettigheter av samme slaget.

Aftenens foredrag vil knytte forbindelsen til frigjøringsjubileet og "Den vanskelige freden". Foredragsholderen, forhenværende ordfører og overlege – og Paul Harris Fellow – Eilert Eilertsen, er selv høyt aktet også for sin innsats under krigen i Bjørn West.

I 1944 ble baseområdet Bjørn West etablert i Matrefjellene av Milorg. Foranledningen var innkallingen til arbeidstjeneste våren 1944. Ferdig skulle basen kunne romme 1.200 mann. Den 28. april 1945 – det er 50 år siden på fredag – angrep én tysk bataljon (700-800 mann) de da ca. 250 som var i Bjørn West. Dette omtales som "de mest omfattende kampene mellom Milorg og tyskerne i Norge under krigen – så vel som den siste kampen før frigjøringen." Kampene ble avsluttet 3. mai 1945, da var de tyske tapene trolig over 100. Seks norske ble drept og noen såret.

Man kan, som Eli Wiesel, spørre om ikke målet med hukommelsen er å forene sannheten og etikken. For som han påpeker:

Hukommelsen kan tjene det menneskelige perspektiv ved å menneskeliggjøre det. Ute av stand til å endre på fortiden, kan den berge fremtiden. Det er fordi vi husker og fordi vi godtar traumene som velter frem gjennom minnene, at håpet er mulig.

Dette er én sterk grunn til at 50-års markeringen av freden også bør være et tilbakeblikk der vi ser på hva det var som gikk galt, hvilke krefter det var som fikk for stort spillerom. Hvorfor vennskap kunne fortrenges av fiendskap.

I menneskeskapte jordiske helveter råder ofte den nakne håpløse frykten grunnen fordi det viktigste grunnlaget for alt håp er borte, nemlig makthavernes respekt for det allmenneskelige – de felles menneskelige verdier. Annen verdenskrig dreiet seg ikke minst om dette ene – at det finnes grunnleggende verdier og normer for det fellesmenneskelige samkvem som ikke under noen omstendighet skal krenkes – forbudet mot *folkemord* er en slik absolutt størrelse.

Det som har skjedd og fortsatt skjer i det tidligere Jugoslavia, er et angrep ikke bare på de fundamentale rettighetene til menneskene der, men på hele vår sivilisasjon og kultur, og de verdier vi mener den og vi alle står for med hensyn til grunnleggende respekt for mennesket som sådant. Et formål med tortur og terror er å ydmyke mennesket bort fra vennskap og inn i ensomhet, isolasjon, taushet og passivitet. Tilsvarende vil kunne skje med våre verdier dersom vi ikke ser oss kallet til å ta til motmæle mot den blodige uretten, eller aksepterer at den forties av politiske og andre bekvemmelighetshensyn.

Håpet knytter seg først og fremst til at utenverdenen skal kunne begripe tragediens rette dimensjoner og navn og ta på seg et oppgjør med uretten – om ikke annet så ved at det i ord taes avstand fra den. Det er forutsetningen for at sannheten en dag vil kunne seire og være med å sette dagsordenen for et bedre samfunn der forholdene legges til rette for at slik forferdelse ikke skal kunne gjenta seg.

Historiens gang er en konstant utfordring til oss alle. Det er vårt virke i fellesskap og som enkeltindivider som former historien, vi kan ikke tre noen skritt tilbake for å avvente at tingene er kommet på plass igjen slik vi ønsker dem. Vår væren gjør oss delaktige på godt og ondt enten ved vår aktivitet eller ved vår passivitet.

Rotarys emblem var først et enkelt vognhjul i bevegelse i en støvsky, hvilket skulle symbolisere sivilisasjon og fremtid. Det nåværende tannhjulet med seks eker og et kilespor, er et symbol for arbeid – ikke hvile.

For meg leder tanken hen på et utsagn av den gamle kinesiske filosofen Lao-tze:

Tredve eker løper sammen i et nav,
det som ikke er der, gjør hjulet nyttig.
Leire brukes til å forme et kar,
tomrommet inni gjør karet nyttig.
Dører og vinduer skjæres ut av veggene,
det som ikke er der, gjør rommet nyttig.

Hans poeng er fremtidsutfordringen som ligger i å bruke det som ikke alt er. For å kunne ta imot denne utfordringen har vi mye å lære, ikke minst gjennom dette ene – å være en venn. Av medmennesker er det alltid noe å lære.

En gammel jødisk visdomsfortelling beskriver hvordan "Den store læremester", han døde i 1772, veileder sin elev, rabbi Zusya:

"Jeg kan ikke lære deg de ti regler for å tjene Gud. Men et lite barn og en tyv kan vise deg dem.

Av barnet kan du lære tre ting:
Det er muntert uten noen særlig årsak.
Det er aldri ubeskjeftiget.
Når det trenger noe, forlanger det det høylydt.

Av tyven er det syv ting å lære:
Han arbeider om natten.
Blir han ikke ferdig på en natt, fortsetter han den neste.

Han og hans feller elsker hverandre.
Han våger livet for en mager vinning.
Det han tar har så liten verdi for ham at han gir det fra seg for spottpris.
Han tåler slag og harde strabaser uten å blunke.
Han liker jobben sin og vil ikke bytte den med noen annen."

Rotarianere tror, i følge Paul Harris, at en allmenn tillemping av toleranse og vennlighet kan medvirke til å frembringe den verdensomfattende fred som alle så oppriktig strever etter. Det gir jeg min fulle tilslutning til.

Igjen, med ydmykhet og glede, tusen takk for den ære dere har vist meg ved tildelingen av Paul Harris Fellowship. Måtte Rotaryfondet som også herved styrkes, bidra til fortsatt verdensforståelse og fred. Så vi, i stadig større utstrekning, alle kan leve etter mottoet "Vær en venn".

Hanne Sophie Greve mottar Paul Harris Fellowship diplom og medalje fra daværende president Erik Næsgaard.

Et år som President – 2002-2003

Grete Sæbbøe

"Kan du beskrive hvordan det er å være kvinnelig president?" lød oppgaven! Ja, sa jeg. Men så begynte jeg å tenke. Hva hadde jeg sagt ja til? Hva innebar egentlig oppgaven? Det jeg kunne skrive om var mitt år som president, om mine erfaringer, og hvordan jeg opplevde presidentåret fra mitt ståsted som kvinne! Det var vel slik oppgaven var ment. Å be en mann om å beskrive hvordan det er å være mannlig president tror jeg imidlertid ville være utenkelig.

Jeg er første kvinnelige medlem i klubben, og har full forståelse for at blikket har vært rettet på meg, og de andre kvinnelige medlemmene, og hvordan vi har funnet oss til rette i miljøet. Temaet kvinnelige medlemmer hører med når klubbens historie nå skal oppdateres med nye kapitler i forbindelse med 50-års jubileet. Ikke minst sett i lys av at diskusjonen om kvinnelige medlemmer har vært et langvarig og kontroversielt tema både i klubben og generelt i Rotary. Det endte med opptak av 2 kvinnelige medlemmer i september 1997. For meg, og jeg tror også for de andre kvinnelige medlemmene, har det vært viktig etter beste evne å delta på en aktiv og oppriktig måte. Jeg skylder fadderer min Lars Johan Helland, en av klubbens eldste medlemmer, stor takk for at han anbefalte meg og gav meg muligheten til å bli en del av Rotary, og dermed også gleden av være president, en spennende og givende opplevelse.

Minne betraktninger om ett år som president vil naturligvis få et perspektiv av at jeg er klubbens første kvinnelige president. Det er naturlig å beskrive oppgaven i tre faser: forberedelsen, gjennomføringen og avslutningen. I dette tilbakeblikkets lys står forberedelsen som det klart viktigste. Det betyr at presidentåret egentlig varte lengre enn ett år. I forberedelsene inngår klargjøring om hva og hvordan jeg kunne gjøre noe nyttig for klubben, og sammen med styret og klubben som helhet, sette realistiske mål for det som skulle skje i løpet av Rotaryåret 1. juli 2002 til 30. juni 2003.

Først litt om valget

I en frivillig organisasjon ligger det i sakens natur at alle tar et tak og vervene roterer. I Rotary er rotasjonsprinsippet kanskje tydeligere enn i mange andre organisasjoner. Valg av innkommende president skjer mer enn 1½ år før en trer i funksjon. For meg var valget i november 2000. Utfallet var et knapt flertall. Hvordan skulle jeg tolke det? Jeg visste at det fortsatt var medlemmer som ikke var fortrolig med at det var kvinner i klubben. Noen syntes kanskje det var vel tidlig å bli president, – jeg hadde ikke en gang vært sekretær!

Om dette lå i valgresultatet vites ikke, men det ble en spore til varhet både i forberedelse og gjennomføring.

I ettertid har imidlertid lignende valgresultat vært like vanlig som uvanlig. Det er et trekk som har undret meg og gitt grunnlag for refleksjon: Er det å kunne velge, og vrake, presidentkandidater et mål mer enn å få én presidentkandidat og et styre som på det aktuelle tidspunkt er villig og kan avsette tid til å gjøre jobben? Det å vite at en har klubbens fulle støtte kan bety noe for innsatsen en skal legge i arbeidet.

Forberedelsesfasen

Erfaringene fra styrearbeidet var god ballast. Daværende president Svein Serck-Hanssen ble for meg en god læremester. Samarbeidet med ham ble en inspirasjon for mitt arbeid. Det ble et savn at han, på grunn av sykdom, i liten grad kunne delta som Past President. Med stor sorg mottok vi budskapet om hans død 2. juli 2003.

Komitéarbeidet er sentralt i Rotary. Her ligger verdien av å bli kjent og virkeliggjøre Rotary som nettverk. Rotasjonsprinsippet kan være et problem for kontinuitet og komiteenes hukommelse. Referatmapper som går i arv fra år til år var det et mål å blåse liv i. En av forberedelsesoppgavene er å velge komitéledere og sette sammen komiteene. Rotary besitter i kraft av sin yrkeskodeks en bred kompetanse for de fleste formål. I sammensetning av komiteene la jeg vekt på følgende: aldersfordeling, kjønn, noe rotasjon, noe kontinuitet og nye medlemmer sammen med sin fadder. Jeg oppfordret medlemmene til å komme med ønsker og om de mente å kunne bidra med spesiell kompetanse i noen av komiteene. Én av klubbens 65 medlemmer uttrykte et slikt ønske.

PETS (President Elect Training Seminar) ble et slags "kickoff". Marit Bratten, nyvalgt sekretær, og jeg representerte klubben. Stikkordet var: "start planleggingen tidlig". Allerede i mai ble det holdt møter i alle de nye, dvs. neste års komiteer der oppgaven var å lage forslag til målsetninger og aktiviteter for komitéarbeidet i det kommende året. Komitélederne meldte tilbake verdifulle og gode innspill som bidrag til målsetninger og planer for klubben og styrets samlede arbeid. Arbeidsformen var i tråd med verdenspresidenten Bhichai Rattakul som hadde "bottom up" som et sentralt budskap. Det passet godt med mitt eget ønske om å legge til rette for mer samtlende aktiviteter i klubben, og bygge bro mellom "gamle" og mange nye medlemmer i klubben. Noen mente jeg "stjal" av Sveins rotaryår, ved å arrangere komitémøter før "mitt" år startet, men støtten fra Svein var entydig. Ved presidentskiftet var i hovedsak målsetningsdokument og planene klare, og fristen, 1. juli, fra distriktsguvernøren for å sende inn nødvendige dokumenter ble overholdt. Opplegg og planer ble lagt frem som en PowerPoint presentasjon ved presidentskiftet, og visjonen var: "Bergen-Syd Rotary Klubb skal være et attraktivt møtested som oppleves utviklende og berik-

ende for medlemmene", med følgende motto: "Bli bedre kjent i Rotary og med Rotary". Jeg fikk mye positiv tilbakemelding på den måten jeg hadde valgt å gjøre det, ikke minst for å ha vært så tydelig i arbeidet med forbedelsene. Oppvarmingen hadde gått bra, og jeg kunne se med glede frem til resten. Det var nå det egentlig begynte.

Gjennomføringsfasen

Programkomitéen, med Bjarne Sælensminde som leder, la mye arbeid i å nå målsetningene om å bruke klubbens egne medlemmer/krefter som ressurser til høstens program. Ved juletider hadde det ved 20 av 22 møter vært benyttet egne medlemmers kompetanse. En kjempeinnsats som gav medlemmene mulighet til større kjennskap til og innsikt om hverandre og klubben. Ramme for vårens program var "Små og store konflikter – hvordan er det mulig å skape forståelse og løse konflikter". Mange interessante aspekter ble belyst. Med krigen i Irak som startet i mars 2003 viste det seg at temaet fikk en større aktualitet enn noen i forkant kunne forstille seg. Øst-Timor prosjektet var tema på flere møter i løpet av året. I regi av opplysningskomiteen ble det gjennomført en undersøkelse blant medlemmene om hvorfor en er medlem, og hva en søker i Rotary. Resultatet gav grunnlag for en spennende, avklarende og interessant diskusjon om hvordan medlemmene oppfattet verdien av medlemskap i Rotary. Rotary som nettverk stod sentralt.

Motstanden mot kvinner i klubben hadde etter hvert forstummet, og gjennomgangstonen lød nå mer av at det hadde vært en god fornyelse i klubben – nye verdier var tilført. De nå i alt 7-8 kvinnelige medlemmene hadde satt positive merker. Men likevel, jeg merket jeg ble fulgt nøye.

Øst-Timor prosjektet har vært særlig givende arbeid. Det har vært inspirerende for klubben – et eget prosjekt å samle seg om. Betydningen av eierskap og nærhet har skapt deltakelse og engasjement i klubben. Det har vært hyggelig å få presentere prosjektet i møter med andre klubber i distriktet og oppnå at andre klubber har sluttet seg til. Takk til Bente Mathisen for hennes uvurderlige kompetanse i saken og innsats som vi fortsatt er avhengig av.

Rotarynettverket er spennende og gir uante muligheter i en verdensvev, herunder å få gjester i klubben. Langegårdens beliggenhet tilsier at gjester dessverre ikke uten videre stikker innom.

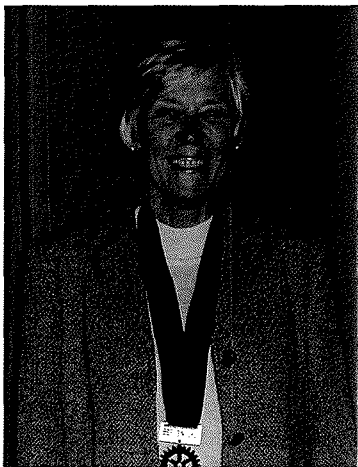
Styret utgjorde en flott gjeng. Flere hadde deltatt i styrearbeidet før, noe som gav god kontinuitet i arbeidet. Styret på 8 hadde 4 kvinner og 4 menn, en flott kombinasjon. Noen trodde det var et kvinnekupp! Dette ble avvist av Marit med følgende kommentar: "I så fall er det dere menn som har "kuppet" oss kvinner inn i styret". I tilknytning til saksliste til styremøtene utarbeidet jeg vanligvis en kort beskrivelse av problemstillingen. Det lettet arbeidet, gav

et enklere beslutningsgrunnlag, og jeg tror alle opplevde det som en god arbeidsform. Styremedlemmenes gjestfrihet ble demonstrert ved at det var vanskelig å bryte opp fra møtene.

Avslutningsfasen

Ja, når begynte nedtrappingen? Da vårens program var presentert og godt i gang, da dagene var blitt lysere, da vårens fondsmidler var delt ut og da det var dagslys ved klubbmøtenes start, da merket jeg at tidspunktet for nye saker var passert. Etter hvert var det tidspunktet for å gjøre opp status. Var målene nådd? Jeg tror jeg med hånden på hjertet kan si at medlemmene er blitt bedre kjent med klubben, hverandre og med Rotary. Den viktigste målsetningen var nådd. Øst-Timor prosjektet hadde skapt engasjement. Målsetningen om å øke antall nye medlemmer ble ikke nådd, men den første kvinnelige professor ved NHH, Siri Pettersen Strandenes, ble tatt opp som medlem. Det ble lagt vekt på referater fra komiteene og referatmapper som følger komiteene. Referatene sammen med årsberetningen utgjør verdifullt materiale og danner grunnlag for kontinuitet i komiteenes og klubbens arbeid.

Uten innsatsen fra styremedlemmene, fra komitélederne og alle medlemmene så hadde ikke jeg kunnet sitte igjen med følelsen: *Det var et givende, spennende og lærerikt år.* Jeg skylder alle en takk, er takknemlig for den tillit jeg ble vist og sjansen jeg fikk. Jeg håper jeg innfridde noen forventninger. Skulle jeg fått ett år til, ville jeg sagt ja igjen, og, kanskje noe ubeskjeden – *gledet meg til en ny runde!*

Grete Sæbøe, klubbens første kvinnelige president (2002-2003).

Internasjonal tjeneste – Ungdomsutveksling

Ungdomsutveksling og studiestipend er en viktig del av Rotarys internasjonale tjeneste. I 40-årsberetningen er det redegjort for klubbens engasjement innenfor dette feltet. I løpet av de siste ti årene har vi hatt vertskapsforpliktelser for et ettårig ambassadørstipend; Annette Bår fra Tyskland. I tillegg har vi ved ulike anledninger tatt imot deltakerne i distriktets gruppestudieutveksling (GSE) som alltid har Bergensbesøk på programmet.

Annette Bår besøkte klubben ved flere anledninger under sitt opphold i Bergen. Her forteller hun med egne ord om sine erfaringer fra stipendåret:

Et ambassadørstipend knytter forskjellige utfordringer sammen: det å studere i et annet land i ett år, det å finne seg til rette i et annet samfunn med en annen kultur og språk og det å overta ambassadøroppgaver for å prøve å bygge broer mellom hjemlandet og gjestelandet, i mitt tilfelle mellom Tyskland og Norge. Med dette stipendet gjorde Rotary det først mulig for meg å finansiere et slikt opphold og kunne ta denne utfordringen.

Å kunne snakke norsk kom meg veldig til gode, både når det gjaldt studiene og for integrasjonen. Det gjorde det mye lettere for meg å bli akseptert som en vanlig student og at jeg fikk sjansen til å oppleve hva Norge og folket utgjør utover det bildet turistene fokuserer på.

Kursene jeg tok ved universitetet i forbindelse med landskapsøkologi studiene mine gav meg et omfattende innblikk i dette fagområdet i norsk sammenheng samtidig som jeg hadde nytte av dette i det daglige livet. Jeg lærte mye om Norges historie og ressurser, kulturlandskap og naturvern, likeså om jordbrukspolitikken og fjellels bruk og følsomhet. Det hjalp meg mye til å forstå Norges struktur, kultur og folk. Generelt sett vil jeg si at levemåten i Norge kan sees som «europeisk» uten at det finnes store kontraster til Tyskland. Men forskjeller ligger i de små detaljene jeg ble kjent med etter hvert. Spesielt har jeg satt pris på aktivitetene som finner uttrykk i det norske ordet friluftsliv og som ikke bare er selve aktivitetene, men som også sier mye om nordmenns forhold til landet, naturen og levemåten.

Tilknytning til Bergen-Syd Rotary Klubb gav en ramme for oppholdet mitt. Her var jeg alltid velkommen og hadde i Grete Sæbøe min personlige rådgiver. Fordi jeg ikke hadde en rotariansk vertsfamilie var det viktig å ha en person som kunne være behjelpelig når det gjaldt tips, motivasjon og kontakt til Rotaract og andre klubber. Dessverre benyttet ikke så mange andre klubber tilbudet om å få en presentasjon av meg. Grunnen er kanskje at denne slags stipend ikke er særlig kjent i Norge. Ved siden av Bergen-Syd var Rotaract Bergen en plass for å få kontakt med engasjerte folk på samme alder. Her deltok jeg regelmessig i møtene.

Etter at jeg dro tilbake til Tyskland etter stipendåret, har jeg vært flere ganger i Norge igjen. På den ene siden er det alltid fint å se venner igjen, og på den annen side er det studiene mine som fortsatt knytter meg til Norge. Jeg har valgt å skrive diplomoppgaven innenfor et prosjekt ved Geografisk institutt i Bergen. Feltarbeidet gjennomførte jeg på Jæren sommeren 2002. Og når dette leses er jeg forhåpentlig allerede ferdig med oppgaven og er på jakt etter jobb eller stipendiatstilling, enten i Norge eller Tyskland. Vi får se

Jeg vil gjerne avslutte med konklusjonen jeg skrev i januar 2001 i slutt-rapporten min etter oppholdet, og som fortsatt gjelder: "Ved hjelp av dette Rotarystipendet fikk jeg ikke bare sjansen til å studere ett år i utlandet. Jeg kunne også leve i og lære om en annen kultur som åpnet nye synsvinkler og som lot meg reflektere og lære mye om mine egne røtter." På alle måter kommer dette året meg fremdeles til gode, og det å skrive diplomoppgaven i kooperasjon mellom Oldenburg og Bergen universiteter viser at stipendåret ikke må sees som avsluttet, men kanskje heller som en begynnelse og en mulighet til å ta initiativ til samarbeid – både i det store og det små. Hvordan framtiden vil komme til å bli kan jeg ikke si nå, men i et hvert fall vil jeg alltid ha en nær tilknytning til Norge, nordmenn og Bergen-Syd. Jeg kommer alltid gjerne tilbake

Annette Bär. Tysk student ved Universitetet i Bergen, med ambassadørstipend fra sitt hjemland.

Med disse tanker vil jeg gjerne gratulere med jubileet og ønske Bergen-Syd Rotary Klubb et fruktbart og trivelig klubbiv i framtiden.

Da **Elin Bolann** ble medlem av klubben i 1999, var hun godt kjent med Rotary fra sin tid som rotarystipendiat i USA. Det var Bergen-Syd RK som anbefalte henne for stipendet, og da hun gjenopptok kontakten med Rotary var det således ikke unaturlig at hun havnet i Bergen-Syd. Her oppsummerer Elin sine erfaringer fra USA-oppholdet:

I 1979 hadde jeg gleden av å motta et Rotary Graduate Fellowship for økonomistudier i USA fra Rotary International gjennom Bergen-Syd Rotary Klubb. Stipendet dekket alt fra rundreise med fly, alle universitetskostnader i forbindelse med studiene, bokostnader, lommepenger for ett år samt en månedsspråk- og diplomatkurs ved Georgia Southern College i Georgia sammen med 150 andre internasjonale Rotary stipendiater. Stipendet var en døråpner av dimensjoner.

Språkkurset i Georgia var en helt unik opplevelse hvor stipendiater fra samtlige verdenshjørner ble sammensveiset i tette vennskap; vennskap som har vist seg å være av varig karakter. Innlosjert på campus i såkalte "dormitories" var det daglig undervisning i både språk og diplomati på universitetet. Det ble i tillegg arrangert besøk hos lokale Rotaryklubber samt hyppige sosiale begivenheter som utflukter til Disney World, krokodillefarmer og campingturer.

Jeg har fortsatt kontakt med rotarystipendiater fra studietiden i USA. Mange av dem sitter nå i ledende og innflytelsesrike posisjoner rundt omkring i verden hvor den økte forståelse for andre kulturer og religioner er positive verdier de har fått med seg. Senest i fjor traff jeg en tidligere Rotary stipendiat fra India under et besøk i New York; en av mange internasjonale venner jeg setter stor pris på.

Etter bestemmelse fra Rotary International ble selve Mastergradstudiene foretatt på Adelphi University, New York; et anerkjent universitet på USAs østkyst. Etter ankomst på universitetet ble det etablert nær kontakt med den lokale Rotaryklubben Mineola-Garden City Rotary Club. Ettersom turistnæringen var mitt interesseområde for fremtidig karriere, ble en "Rotary counselor" med arbeidserfaring fra denne næringen min kontaktperson. Jeg ble invitert til å holde foredrag om Norge under et av deres lunsjmøter, og ble ved flere anledninger også invitert hjem til middag hos noen av klubbens medlemmer. Interessen for å lære mer om Norge var stor.

Etter avlagt MBA eksamen ble jeg boende i USA; til sammen 14 år. Jeg startet arbeidskarrieren som Norges turistsjef i USA, giftet meg amerikansk og fikk to barn i USA før familien ble enige om å flytte til Norge.

Stipendet fra Rotary International skapte ikke bare opplevelsen av å bo i et fremmed land. I tillegg til å bidra til selve utdannelsen og internasjonale vennskap bidro stipendet til økt internasjonal forståelse og en helt annen aksept for andre kulturer og religioner. I dagens urolige verden vil jeg angi sistnevnte som stipendets største verdi; noe som også var stipendets målsetning, nemlig å skape bedre "international understanding" mellom unge mennesker fra verdens ulike hjørner.

Klubben har, i alle fall de senere år, hatt et labert engasjement i Rotarys gruppestudieutveksling hvor distriktet, i utveksling med et annet rotary-distrikt, sender 4 yngre yrkesaktive utenlands for å lære så meget som mulig om vertslandet på de 4-6 ukene oppholdet varer. Vi kjenner GSE-opplegget best fra de jevnlige forespørsler om vertskapsforpliktelser ved ulike utenlandske GSE-gruppers opphold i Bergen, som regel alltid i tilknytning til 17. mai eller pinsehelgen. **Erik Næsgaard** deltok i 1985 på en utveksling med

distrikt 755 i West Virginia. Han var støttet av Bergenhus RK og forteller her fra sine opplevelser:

Vi var 5 yngre, yrkesaktive menn fra distriktet som fikk 6 opplevelsrike uker i den sydlige del av West Virginia. Vi startet med distriktskonferanse i Charleston hvor vår Vestlands-presentasjon og medbragt underholdning fikk sin premiere. Siden bar det rundt til ca 15 ulike klubber. Vi deltok på i alt 22 rotarysamlinger. Med unntak av noen hotellopphold underveis, ble vi innkvartert og meget gjestfritt mottatt i lokale rotaryhjem.

West Virginia domineres av store, skogkledde fjellområder. Samfunnsutviklingen ligger nok noe etter det gjennomsnittlige USA. Kullindustrien dominerte statens industriproduksjon med 40% av total kulleksport fra USA og 10% av statens arbeidsstyrke. På grunn av nedgangstider i kullindustrien var arbeidsledigheten høy, og vi så store kontraster i leveforholdene. De lokale rotaryklubbene tok oss med i kullgruver og stålverk, men også til andre industribygg, handels- og serviceanlegg, offentlige kontorer, institusjoner og parkanlegg. Naturen var overveldende, og vi ble tatt med både på whitewater-rafting og på golfbanen.

Mine studier under oppholdet var konsentrert om de økonomiske forhold med særlig vekt på industriutvikling og offentlig forvaltning. Vårt vertskap gjorde sitt ytterste for at vi skulle få møte personer underveis som kunne gi oss innsikt i våre yrkesrelaterte studieområder. Men klubbene, som for det meste lå i små tettsteder, ønsket også å få vise mest mulig av sin lokale næringsstruktur. Og alle små byer og tettsteder har sin bank, med bank-sjefen som medlem av den lokale Rotaryklubb, så etter noen uker følte vi oss overmettet på bankpresentasjoner. En høflig antydning om dette ga uttelling for resten av turen. Våren 1984 var det også lokalvalg og nominasjon for det kommende presidentvalg, og vi fikk et interessant innblikk i livet innenfor og utenfor valglokalene.

Det var 6 uker fullstappet med opplevelser og en fantastisk gjestfrihet. Overalt hvor vi kom (jeg bodde i 8 ulike rotaryhjem), ble vi mottatt som en av familien og fikk delta i familieselskaper, kirkedugnad, påskefeiring og ulike kulturelle aktiviteter. Mange av våre rotaryverter var pensjonister og benyttet sin disponible tid til vår absolutte fordel. Året etter hadde vi en gjensitt av et GSE-team fra Distrikt 755 hvor jeg fikk anledning til å gjengjelde noe av den gjestfriheten jeg selv opplevde som GSE-deltager. Jeg har fortsatt kontakt med flere av mine West Virginia-venner.

Dette ble mitt første møte med Rotary, og det var ikke vanskelig å motivere meg til medlemskap etter en så positiv introduksjon.

Ready to serve: Bergen – Timor

Bente Mathisen

Bergen-Syd Rotary Klubb mottok i 2001 forespørsel om støtte fra PAS-klinikken på Øst-Timor. Bergen-Syds daværende president, Svein Serck-Hanssen, hadde foreslått at vi startet et støtteprosjekt i Rotaryåret 2001-2002. Siden undertegnede har gode kontakter på Timor, falt det i mitt lodd å følge opp denne saken, og i 2002 utarbeidet vi et eget rotaryprosjekt for PAS-klinikken.

PAS-klinikkens målsetting, ja selv navnet, virker som tatt ut av Rotarys matrikkel. *Prontu atu Serbi (PAS)*, betyr *Ready to Serve* og forkortelsen betyr FRED. PAS/Prontu atu Serbi er både navn og målsetting for den private helseklinikken, som ble grunnlagt i 1996 av fem timoresiske motstandsfolk. Dette var motstandsbevegelsen klinikk, som hjalp ofre for tortur eller skade. De første årene ble klinikken drevet med midler skaffet til veie av Maria Ximenes Dias. Hun er tidligere nonne, nå helsearbeider, og ble av Newsweek i 1999 kalt "Mother Therese of East-Timor."

Øst-Timor fikk sin selvstendighet i 2002, og PAS-klinikken er landets første private klinikk. Mange av dem som kommer til PAS, er ikke er i stand til selv å betale for helsetilbudet de får – og PAS-klinikken er fortsatt totalt avhengig av frivillig arbeidskraft og økonomisk hjelp.

Bergen-Syd RK sendte i 2002 en søknad til The Rotary Foundation (TRF) (gjennom distriktets guvernør) om et Helping Grant til klinikken på Timor. Siden distriktet ikke hadde tilstrekkelige midler til å dekke sin fastsatte del av et Helping Grant-program, førte dette ikke frem. TRFs retningslinjer er svært detaljerte og kan virke unødig byråkratiske. Men de er utarbeidet for å passe prosjekter i alle Rotarys medlemsland, og har på sikt vist seg å fungere godt.

Det var et klart mål for Bergen-Syd RK å fremme et TRF prosjekt. Grunnen til dette var at vi ville profilere både The Rotary Foundation, Bergen, og vårt distrikt. I 2002-2003 ble prosjektet reformulert til et Matching Grant program. The Rotary Foundation sine programmer ble omlagt i 2003. Det gode med omleggingen var opprettelsen av en egen distriktskomité for "District Designated Fund" (DDF). Dette er distriktets "fagkomité" for TRF spørsmål. Komiteen har bistått oss i prosjektet og er en garanti for kontinuitet i distriktets TRF engasjement.

Men det skjedde også endringer på Øst-Timor: Timor fikk sin første rotaryklubb i 2002. Som en symbolsk fredshandling, ble datoen for stiftelsen av klubben på Øst-Timor satt til 11. september 2002.

Siden høsten 2002 har Bergen-Syd RK hatt løpende kontakt med Timor Loro Sae Rotaryklubbs første president, David Boyce. Klubben på Timor har påtatt seg all oppfølging lokalt, og har løpende kontakt med PAS-klinikken.

Gledelig er det også at vi i 2003 ble tre klubber i Bergen som står bak PAS-prosjektet: Torgalmenningen, Bergen og Bergen-Syd. Disse tre klubbene har påtatt seg ansvar for et årlig prosjektbidrag hver på USD 1.000 i tre år. Med støtte fra DDF og TRF betyr det at PAS-klinikken Matching Grant-prosjekt vil motta en årlig støtte på USD 10.000 i tre år fremover.

PAS-klinikken arbeider under enkle forhold.

TRF godkjente vårt prosjekt i april 2004, og det er nå et operativt prosjekt under katalogen MG 52163. Pr. oktober 2004 er prosjektet i gang på Timor, og vi har fått ytterligere tre klubber i D2250 med oss: Både Askøy RK, Bergen Vest RK og Arna RK er med og støtter prosjektet. Vi håper at flere har lyst til å bli med.

Det er ekstra hyggelig at prosjektet starter i 2004, i Bergen-Syd RK sitt jubileumsår: pengestøtten går til materiell og utstyr for PAS-klinikken ambulering helseopplæring for mor og barn. Gjennom opplæring i ernæring og sykdomsforebyggende tiltak, skal kvinner og barns helse styrkes.

Maria Dias mottar Bergen-Syd RKs banner.

Norge og Bergen er vel kjent på Øst-Timor. I 1993 ble Raftoprisen tildelt Øst-Timors folk for deres kamp for menneskerettigheter. I 1996 ble Nobels Fredspris tildelt to timoresere for deres arbeide for Timor: Biskop Ximenes Belo og diplomaten Ramos-Horta. Videre har Øst-Timors representant i Norge, Luis Ximenes Corte-Real, hatt sete i Bergen. De mange bånd mellom Bergen og Øst-Timor var bakgrunnen for at PAS-klinikken spørsmål om støtte kom til Bergen.

Bergen-Syd RK ser det som gledelig at dette prosjektet nok en gang viser at Bergen og Norge har vært en viktig støttespiller for Timor. Det er positivt at Rotary kan bidra til å styrke en privat klinikk og Rotaryklubb på Øst-Timor, og slik sette Rotarys mål i fokus: **Ready to serve – Service above self.**

Siden vi nå er 6 klubber i distriktet som samarbeider om prosjektet, bidrar det til å styrke rotaryarbeidet lokalt. Oppfølging av prosjektet skjer gjennom rapportering fra PAS-klinikken leder Maria Dias og Timors rotaryklubb til Bergen-Syd RK. Distriktet har dannet en Øst-Timor komité med medlemmer fra alle de 6 klubbene i distriktet, og gjennom distriktets nettsider, og ved møter, vil vi sammen formidle prosjektets resultat til øvrige Rotary-medlemmer. Vi er spente på hva dette engasjementet vil bringe i årene som kommer.

Bente Mathisen redegjør for Øst-Timor prosjektet ved Distriktskonferansen i september 2004.

Fra Kofoedskolen
til
Bergen-Syd Rotary Klubbs fond til støtte for sosialt
vanskeligstillet ungdom i Bergen

KOFOEDSKOLEN

Kofoedskolen så dagens lys i København i 1928, under navnet *Christians Sogns Arbejdsstuer*, startet av folkehøyskolemann og kirketjener Hans Christian Kofoed. I 1945 ble navnet forandret til *Skolen for arbeidsledige*. Da det ble færre arbeidsledige, skiftet skolen navn til Kofoeds skole, og fikk et større sosialpedagogisk virkefelt etter prinsippet hjelp til selvhjelp.

Der ble da opprettet en yrkesskole for 70 gutter på Amager, et moderne læreguthjem og en sosial stasjon for fattige familier, med barnehage, hobbyverksteder, vaskeri, systue og strykeri, opplæring av yrkesvalg hemmede, alkoholikerklinikk og tilbud til unge med narkotikaproblemer.

Da skolen startet, var dens hovedformål å ta seg av ungdom som på grunn av familiære forhold, økonomiske problemer eller arbeidsløshet sto i fare for å falle utfor på skråplanet. Tanken var at disse skulle få bo på skolen i en periode, for å lære å ta ansvar, få vasket tøyet sitt og kunne søke arbeid på en presentabel måte. Det var altså både en humanitær og en kriminalitetsforebyggende idé som lå bak, med hjelp til fysisk og psykisk positiv oppbygging av unge menn i alder 17 til 30 år.

Til Norge

Fengselsprest Kåre Heftye Skollerud brakte ideen til Oslo. Han så behovet for å tilby de unge taperne i samfunnet en pedagogisk og sosial hjelp til selvhjelp. Fire Rotaryklubber sluttet opp om ideen i 1954. Det var Oslo, Gimle, Akersborg og Ekeberg. Kofoedskolen i Oslo startet opp i 1956 i en ubebodd villa på Malmøya. Den brente imidlertid etter få måneder. Rotarianeren Leiv Hesstvedt stilte da sin eiendom i Nordbygaten gratis til disposisjon for skolen, og huset ble ombygget og tatt i bruk av de første elever i 1957. Rotaryklubbene hadde en storstilt aksjon for å sikre ombygging og drift økonomisk. Og der kom elever fra hele Norge.

Elevene ble innskrevet i et eget mottakelsesrom. Der fikk de et «arbeidskort», et klippekort der eieren fikk poeng for hver avdeling av skolen han passerte. Han fikk f.eks. poeng for arbeid i vaskeriet, i systuen, på skomakerverkstedet og for vask i huset. På hobbyverkstedet kunne de lage ting de siden kunne selge. Poengsystemet hadde et konkret mål: Et visst antall poeng ga f.eks. rett til et måltid. Prinsippet var hele tiden *hjelp til selvhjelp*. I tillegg kunne elevene få kontakt med jurist, sosialkurator og lege,

og hjelp til å få seg arbeid. Skolen hadde 16 sengeplasser, og bestyrer var pastor Bjørgstein Hindahl.

Til Bergen

Res.kap. Olav Skarstein i Årstad brakte tanken om en Kofoedskole her vest for fjellene til Bergen. Med sin bakgrunn som fengselsprest ved Opstad på Jæren før han kom til Årstad i 1958, kjente han så altfor godt behovet for en slik institusjon. Han la planen frem for sin Rotaryklubb, Bergen-Syd, som tente på ideen. Eiendommen til det tidligere *Trygg Arbeidshjem* i Hans Holmboesgate 13 ble overtatt, og Sverre Martinsen, som senere ble medlem og president i vår klubb, ble dens første styrer. Han forlot en god og sikker lærerstilling i Sandviken for å lede det spennende prosjektet, som startet opp høsten 1961. Han forteller selv om dette:

«Etter hvert ble jeg klar over at jeg nok hadde gått over i en meget vanskelig jobb. Jeg ble også klar over at idealistene bak prosjektet, enten de kom fra det private næringsliv eller fra det offentlige, lite ante hva de hadde satt i gang. Midlene var små og få. Driftskapitalen var startdagen kr. 80.000,-, som skulle dekke lønninger og mat, klær og sko, som det het den gangen i de sosiale budsjetter.

Klientenes alder var fra 18 år og oppover, og altså over barnevernets ansvarsområde.

Prosjektet Kofoedskolen i Bergen var et hjelp til selvhjelpprogram, og min oppgave var å sørge for at intet ble gitt uten at den unge mann ytet noe igjen. Forenklet og kort kan en si det slik: Forpleiningen ved skolen - mat, klær og sko m.v. - var min del av avtalen med den enkelte. Han skulle til gjengjeld arbeide med seg selv - vaske og stelle seg, barbere seg, pusse tenner og sko, presse bukser og vaske klær. Oppfylte han ikke sin del av avtalen, stanset også jeg institusjonens innsats. Ofte førte dette til harde konfrontasjoner. Nattetid følte jeg meg ofte ensom og forlatt, og jeg måtte ofte ha hjelp fra politiet - skjønt dette ikke var den ideelle løsningen.

Verre var det at midlene til driften minsket faretruende. Bergen Kommunes forhandlere så behovet, men hadde få penger til driftstilskudd. Hver dag ble en kamp for å overleve økonomisk. Og uten hjelp fra rotarianere og næringslivet i Bergen ville arbeidet aldri ha gått

En dag sto jeg likevel uten penger til lønninger til de ansatte. Problemet la jeg frem for Johan L. Hansen. Han sa ganske enkelt: «Hvor mye trenger du?» «Ti tusen kroner», svarte jeg, og den måneden var reddet.»

Fra 1.11.1963 overtok Bergen Kommune ansvaret for driften. Sverre Martinsen fant å måtte trekke seg som leder av skolen i 1965. Han sier det slik: *«Kampen for tilværelsen ble på mange måter for hard.»* Driften av

skolen fortsatte til 1987, hele tiden med et medlem fra Bergen-Syd Rotary Klubb i styret.

Eiendommen Hans Holmboesgate 13 ble senere solgt, og salgssinntekten satt på bankkonto. Denne kapitalen dannet så grunnlaget for opprettelsen av **Bergen-Syd Rotaryklubbs fond til støtte for sosialt vanskeligstilte ungdom i Bergen**. Dette ble godkjent av Fylkesutvalget i Hordaland Fylkeskommune i møte 25-2-1999.

FONDET

Fondsstyrets leder, Ole Friele, fikk de nødvendige godkjenninger, og utarbeidet fondets vedtekter, slik de nå gjelder:

§ 1

Fondet er opprettet på den kapital som forefantes da Institusjonen Koføedskolens virksomhet opphørte. Fondets midler skal anvendes til hjelp for sosialt vanskeligstilte ungdom i Bergen, derved at den årlige avkastning tildeles en eller flere institusjoner, klubber, skoler eller personer som engasjerer seg med sosialt vanskeligstilte ungdom.

§ 2

Fondet ledes av et styre på 3 medlemmer. Fondets styre og dets leder oppnevnes av styret i Bergen-Syd Rotaryklubb. Styrets medlemmer skal ha en funksjonstid av inntil 4 år, dog slik at det ved utskifting bør tas hensyn til kontinuitet, derved at minst ett av styrets medlemmer kan gjenvelges for inntil ytterligere en periode. Klubbens president til enhver tid, skal ha møterett i styret.

§ 3

Søknad om tildeling skal sendes Fondets styre, som vurderer om søknaden oppfyller Fondets formål. Dersom det et år ikke utdeles midler av Fondet, skal porsjonen tillegges neste års avkastning.

§ 4

Fondets midler skal anbringes rentebærende, overensstemmende med bestemmelsene i Stiftelseslovens kap. III. Grunnkapitalens størrelse er kr. 1.000.000,- - en million - og kan ikke angripes. Minst en tiendedel av den årlige kapitalavkastning skal tillegges kapitalen.

§ 5

Fondets regnskap føres av styret selv eller den regnskapsfører dette utpeker. Regnskapet skal revideres av registrert eller statsautorisert revisor, som velges av styret. Regnskap med revisors påtegning skal oversendes Fylkesmannen i Hordaland hvert år innen den i Stiftelsesloven fastsatte frist.

§ 6

Disse vedtekter kan alene endres når endringsforslag er enstemmig vedtatt av styret, og endringen ikke er i strid med den til enhver tid gjeldende

lovgivning vedrørende stiftelser. Forslag om omdanning skal godkjennes av Fylkesmannen. Hvor intet annet er fastsatt i disse vedtekter, gjelder den til enhver tid gjeldende lovgivning for private stiftelser.

Bergen, 15.03.1999

Ole Friele
(sign)

Knut Ingebrigtsen
(sign)

Erik Næsgaard
(sign)

TILDELINGER

Fondet har til nå foretatt følgende tildelinger:

2000: kr. 60.000,- til Årstad skole (fra 2002 med nytt navn: Alrekstad skole).
2001: kr. 65.000,- til Kalfarhuset Ettervernssenter.
2002: kr. 60.000,- til Blomsterdalenkollektivet.
2003: kr. 51.000,- til V13. Kirkens Bymisjon i Bergen.
2004: kr. 50.000,- til Bergen Mødrehjem

Årstad skole

Årstad skole feiret 100-års jubileum år 2000, men har ved hver budsjettunde i de senere år vært truet med nedleggelse, til tross for dokumentert stort behov for denne type alternativ ungdomsskole for elever med samspillvansker og relasjonsvansker. Det var derfor av vesentlig betydning å gi skolen et håndslag med vår tildeling. I takknemlighet for den samfunnsinnsats skolen har utført i 100 år for såkalt «vanskelig ungdom», og til hjelp for fortsatt innsats.

Alrekstad skole (som den nå heter) er en alternativ skole for elever på ungdomsskoletrinnet i grunnskolen i Bergen. Utvikling av sosial kompetanse er av avgjørende betydning for de 14 elevene ved skolen. De trenger tett oppfølging av personalet, og en allsidig og utfordrende opplæring hvor aktiviteter og uteskole med friluftsliv er i fokus. I bo- og miljøtilbudet (internatet) drar elevene gjerne på turer i helger og kortere skoleferier. På denne måten skapes en motkultur til de miljøer, gjerne ruspregede, som disse ungdommene ellers møter i sin fritid.

Skolen har brukt vår tildeling til å anskaffe en 11-fots plastbåt m/10hk påhengsmotor som følgebåt ved sjøaktiviteter, i tillegg til 3 havkajakker m/utstyr.

Elever ved Årstad skole prøver ny kajak innkjøpt for fondsmidler fra Bergen-Syd RK.

Kalfarhuset Ettervernssenter

Kalfarhuset ble opprettet høsten 1994 av Paul Harris Fellow Kjell Grønner og hans kone Alfild. Hovedmålet for senteret er å hindre tilbakefall til rus og kriminalitet, gjennom et positivt og byggende miljø for ungdom som soner eller har sonet fengselstraff, eller har gjennomført rusbehandling i institusjon. Som tidligere fengselsprest hadde Kjell Grønner sett behovet for en slik institusjon.

Der arrangeres søndagssamlinger med tema som drøftes i grupper og i fellesskap. Til disse får 6-8 innsatte permisjon og hentes til fellesskap med fra 25 til 35 innsatte, tidligere innsatte, tidligere rusmisbrukere og frivillige medarbeidere, sammen med de to fast ansatte, Kjell Grønner og hans kone Alfild.

Hyggekvelder, konserter, samtalegrupper og turer står sentralt i arbeidet. Weekendopphold i Kalfarhusets gjesterom har betydd mye for en del innsatte som ikke har mulighet for permisjonssted p.g.a. familieforhold i vanskelige perioder.

Fengselsbesøk og hjemmebesøk er viktige faktorer i prosessen til videre kontakt og holdbar påvirkning til endret livsstil. Bergen Fengsel er den viktigste samarbeidspartner. Daglig leder av Kalfarhuset har ukentlige besøk i fengslet. På den måten etableres kontakt med innsatte under soning, noe som er nødvendig når de skal følges opp etter soning.

Justisdepartementet og Bergen kommune har tatt ansvar for driftstilskudd, men årlig må der skaffes kr. 2-300.000 ved frivillige gaver fra legater, fonds, kirkeofringer og fra enkeltmennesker.

Fondstildelingen fra Bergen-Syd Rotary Klubb gjorde det mulig å anskaffe en Rana 17-fots båt med 50 hk påhengsmotor til fisketurer, vannski og opplevelse av sjølivet for de unge.

Blomsterdalen bo- og arbeidskollektiv

Blomsterdalen bo- og arbeidskollektiv er en institusjon primært for menn i alderen 18-40 år. Ettervern kan også gis til brukere etter fylte 40 år. Kollektivet er et tilbud om et beskyttet miljø for brukere med rus-, kriminalitet og adferdsproblem. Kapasitet i opplegget er 6 beboere i fase 1, og 2-4 beboere i fase 2. Plassering skjer etter Lov om sosiale tjenester eller Fengselsloven (§12 Åpen soning). Kollektivet kan ta inn brukere fra hele landet, men primært fra Bergen kommune og Hordaland fylke.

Blomsterdalenskollektivet har 7 ansatte miljøarbeidere. Spesialist i psykiatri er knyttet til kollektivet som tilsynslege. Den enkelte klients behov for medisinsk og psykologisk/psykiatrisk hjelp blir gjennom dette dekket, og den enkeltes rehabiliteringsopplegg og handlingsplan blir utarbeidet i samsvar med dette behov.

Bergen Landsfengsel med Kriminalomsorg i frihet er viktige samarbeidspartnere.

Fondstildelingen har vært benyttet til innkjøp av
slåmaskin m/utstyr
PC til administrasjonskontor
PC til beboerne i hovedhuset
div. innbo til beboerne.

V13. Kirkens bymisjon i Bergen

V13 er et tiltak fra Kirkens Bymisjon i Bergen, med oppgave å drive sekundærforebyggende arbeid rettet mot ungdom som står i fare for å utvikle problemer i aldersgruppen 13-18 år.

Gjennom fritidsgrupper, skolegrupper og åpne tilbud i helgene får medarbeiderne kontakt med en stor gruppe ungdom, og bygger relasjoner til dem over tid. I løpet av en uke er ca. 60 ungdommer innom lokalene i Bergen sentrum.

I tillegg til aktiviteter har V13 kontakt med foreldre og andre samarbeidspartnere som er involvert i den enkelte ungdoms liv. Staben er for tiden 10 hel- og deltidsansatte, 3 sivilarbeidere og ca. 25 frivillige. Elevene samles i grupper en gang i uken til alternativ skoledag på V13. Gruppene ledes av 2 fast ansatte med sosialfaglig bakgrunn.

Våren 2003 mottok V13 kr. 51.000 fra fondet til drift av «*alternativ skoledag*» for skoleåret 2003-2004. Dette er et tiltak rettet mot ungdom som ikke finner seg til rette på skolebenken.

Pengegaven ble brukt til å subsidiere 2 elevplasser der nedskjæringer i skolebudsjettet hadde hindret elever plass, til tross for åpenbare behov. Våren 2004 har 14 elever ukentlig en skoledag i regi av V13. Dermed ble den benyttet til et individuelt skoleopplegg for 2 elever med behov for mer oppfølging enn skolegruppen en dag i uken.

Bergen Mødre hjem

Bergen Mødre hjem feirer i 2004 sitt 100-års jubileum. Mødre hjemmet startet sin drift i en leilighet i Nygårdsgaten i 1904. Ildsjelene bak var overlege Kjelsberg og frue. Han var overlege på Fødselstiftelsen i Bergen, og så hvor vanskelig ugifte kvinner hadde det etter fødselen. I 1925 flyttet hjemmet til Olderhaugen på Paradis i en flott trevilla. Her hadde de plass til 10-12 mødre med sine barn. Frem til tidlig på 1960-tallet ble mange av barna født på hjemmet.

I 1991/92 flyttet Bergen Mødre hjem til et nytt bygg på Bønes. Der er 7 boenheter og 2 treningsleiligheter. Institusjonen er et frivillig hjelpetiltak som har som hovedmål å øke forelderkompetansen til et nivå som sikrer barna en god utvikling og oppvekst.

De som kan bo på mødre hjemmet, er gravide og småbarnsforeldre med barn opp til 3 år, med behov for støtte og hjelp i forelderrollen. Alle er i en vanskelig livssituasjon i forhold til å skulle mestre oppgaven som mødre. Beboerne har i ulike sammenhenger i livet vært i situasjoner der de sitter igjen med opplevelsen av å være offer, og at de selv har liten mulighet til å påvirke det som skjer. Mange er fattige på gode opplevelser, og har manglende psykososiale ferdigheter og erfaringer i dagliglivet å videreføre til sine barn.

Midlene fra Rotary har gitt en flott mulighet til å utvide tilbudet med foreldregrupper og aktiviteter på hjemmet. Der vil bli lagt vekt på felles aktiviteter for foreldre og barn, ved siden av egne foreldregrupper med tema knyttet til barns utvikling og forelderrollen. Dette tilbudet vil også bli gitt til familier som får sin støtte hjemme. Der vil bli innkjøpt mer aktivitetsutstyr til oppgaver som skal hjelpe beboerne videre med mestring og læring.

Rotarys Lederseminar for Ungdom RYLA

(Rotary Youth Leadership Award)

Fra 1971 har Rotary hatt et offisielt ledertreningsprogram for ungdom, RYLA. Det første RYLA-seminar i Norden ble gjennomført i 1985 på Lillehammer. Siden er programmet organisert på distriktsplan.

Målgruppen er ungdom av begge kjønn i alderen 19-24 år, som har vist initiativ, evner og vilje til sosialt medansvar ved å være ledere innen frivillige organisasjoner, som speidervirksomhet, musikkorps, elevråd, studentorganisasjoner, og potensielle ledere i næringslivet.

Målsettingen med RYLA er å gi fremtidens ledere impulser og ideer til godt lederskap innen næringsliv, organisasjonsliv og forvaltning.

Seminaret gjennomføres over en lang weekend, etter forberedende øvelsesoppgaver i ledelse. Til seminaret blir det engasjert forelesere av høy kvalitet, og programmet veksler mellom forelesninger, gruppearbeid og plenumsdiskusjoner.

Bergen-Syd Rotary Klubb har sendt 4 ungdommer til dette seminaret:

1997: Silje Elin Ulstein Gjeitrem
1998: Kjersti Bakke Veiby
1999: Morten Skauge
2003: Silje Mæhle

Alle har gitt begeistrede rapporter tilbake til klubben. Vi lar Kjersti Bakke Veiby gi oss del i sin begrunnelse for å søke kurset:

« Mitt navn er Kjersti Bakke Veiby. Jeg er født 12. desember 1978. For tiden er jeg skoleelev i den videregående skolen. Jeg går linjen «Helseservice-fag». Når det gjelder skolefag interesserer jeg meg spesielt for helsefagene og språkfagene. Jeg var utvekslingsstudent på High School i USA i fjor, og kom hjem nå i sommer.

Når ikke skolearbeidet står i fokus har jeg mange interesser. Jeg er, som nevnt i påmeldingsskjemaet, medleder på LIV-kurset som menigheten i Birkeland kirke arrangerer. For 2 år siden var jeg selv deltaker på dette kurset. Jeg er aktiv i Fana Røde Kors Hjelpekorps. Jeg driver idrett fast 3 ganger i uken. Jeg er også støttekontakt innenfor pleie og omsorg.»

Vi kan fortelle at Kjersti etter videregående skole har gjennomført utdanning som sykepleier, og nå arbeider som sykepleier ved Voss Sjukehus. Hun har sendt oss sine tanker nå i ettertid omkring hennes deltakelse i lederseminaret:

«Før deltakelsen på Ung Leder seminaret skulle vi utarbeide et notat, og jeg lurte på hva jeg egentlig skulle skrive. Refleksjoner omkring lederansvar var nytt for meg. Riktignok hadde jeg et verv som ung leder, men dette ble et skritt inn i refleksjonsverdenen.

Jeg husker kurset favnet vidt fra direkte lederspørsmål til spørsmål av mer personlig karakter: «Hva får du godt til i din ledervirksomhet? Hva er den største forskjellen mellom det å være leder og det å være deltaker? Fordeler og ulemper med lederfunksjonen? Hva slags erfaringer, opplevelser, verdier og tro former deg som menneske, og vil prege lederskapet?» Det kan være vanskelig å sette ord på slike spørsmål for et ungt menneske. Det finnes ikke noen riktige svar. Mye kan være riktig.

Å delta på Ung Leder seminaret var en bevisstgjørelse i forhold til disse spørsmålene. Jeg har trukket dem frem ved mange senere anledninger der jeg har hatt lederansvar. Å lære om begrepene kommunikasjon og samhandling, feedback og evaluering satt inn i sammenheng med min konkrete jobb som ung leder på kursets tidspunkt, var også viktig.

Siden har begrepene, og fordeler og ulemper med lederansvar, blitt testet gjennom å være aktivt medlem både som leder og deltaker i flere frivillige organisasjoner.

Sykepleiestudiet har bevisstgjort meg enda mer både i forhold til lederansvar og på det personlige plan.

Takk for at jeg fikk delta på Rotarys Ung Leder Seminar.»

Kjersti Bakke Veiby. RYLA deltaker 1998.

Klubbens sosiale liv – festkvelder og turer

Aktiviteter 1994-2004

Charterfest og andre festkvelder

Klubbens charterdato er 24. desember – en noe ubekvem dato å markere med en årsfest. Charterfestene har derfor gjerne vært holdt i januar eller februar, noen ganger i enkle former i klubbens egne lokaler på Langegården, men som regel med en mer stilfull ramme i et av byens hoteller der klubben har medlemskontakt. I noen år var også lutfiskaften på Augustin Hotel et populært innslag i høstprogrammet. Tom Fossengen, Fredrik Klohs og Kjetil Smørås har gjennom årene gjort en stor innsats for å lage en fin ramme omkring klubbens festkvelder.

Utlodningskvelder fortjener også å nevnes som et verdifullt innslag i klubbens sosiale liv. I tillegg til sin utvilsomme underholdningsverdi, er de årlige utlodningene, i mange år ledet med fast hånd av Thor Nøstvold, klubbens viktigste kilde til ekstra inntekt som særlig har vært overført til The Rotary Foundation. Enkelte klubbmedlemmer har vært særlig rause med gaver til utlodning – ikke minst har Frantz Mjellems ryper og Sven Mathiesens selvplukkede multer vært gjenstand for årlig forventning og begeistring.

Teaterforestillinger i Hordaland Teater, formidlet ved teatersjef Vera Rostin Wexelsen, galleribesøk og festspillforestillinger fortjener også å nevnes, ikke minst fordi slike arrangementer er en fin måte til å bringe medlemmenes ledsagere med i det sosiale liv.

Blåturer

En blåtur i juni måned er en fast programpost. De forskjellige festkomiteene har vist stor oppfinnsomhet i valg av ramme for disse arrangementene, innenfor de begrensninger som klubbens møtetradisjon setter. Utflukter per buss har bl. a. gått til Lyngheisenteret på Lygra, Kystmuseet på Tjeldstø, Fjell festning og Nordsjøfartmuseet i Telavåg, men også byvandring med sakkkyndig guiding i Vågsbunnen, på Nordnes, på Bryggen, og senest i Gamle Bergen, har vært svært populære tiltak.

På langtur

Etter noen år hvor de sosiale arrangementene i klubben var begrenset til de tradisjonelle utlodningsaftener, charterfester og blåturer, ble det fra 1995 forsøkt å blåse nytt liv i klubbens sosiale liv ved å arrangere weekendturer med ledsagere. Klubben har her hatt spesiell nytte av sine medlemmer i hotell-, restaurant- og reiselivsnæringene. I mai 1995 dro således klubben på

Lydhør forsamling klar til vandring langs byggesiden.

opplevelsestur til Indre Sogn, med overnatting på det tradisjonsrike Walaker Hotel i Solvorn, og utflukter med sakkyndig omvisning i Urnes stavkirke, familien Knagenhjelm's staselige hjem i Kaupanger og Heibergs familiemuseum samme sted.

Året etter var Selje på Stadtlandet målet. Reisen foregikk med komfortabel hurtigbåt fra Bergen. Båttur til klosterruinene måtte avlyses på grunn av sterk nordavind, men

utflykt til Kjerringa og besøk i minnekapellet i Ervik var turens minneverdige opplevelser. Ved kafeen på Kjerringa måtte bussen kjøre helt inntil døråpningen for å beskytte deltakerne mot flygende isklumper fra bardunene til Deccamasten. En effektiv demonstrasjon av værforholdene på de kanter på en for øvrig fin solskinnssdag i mai.

I tillegg til den turistmessige verdi for deltakerne var det åpenbart at disse turene representerte en verdifull stimulans i klubbarbeidet. Suksessen ble derfor fulgt opp høsten 1997 med tur til Ulvik. Denne turen var like vellykket som de foregående, ikke minst fordi det lille og sjarmerende Ulvik Fjord Pensjonat var akkurat passe stort for denne gruppen. Utflykt til Osa med busstur til fjells, besøk i kunstgalleriene Hjadlane, og omvisning og bevertning ved Vanntapperiet (med krydderhage og tømmereskulpturen Stream Nest) var hovedaktivitetene her. Da turen fant sted under frukthøstingen, ble det også besøk på fruktgård med kåseri og smaksprøver – og anledning til å fylle egen bil med ferske gårdsprodukter.

Kaupanger, mai 1995: Visitt hos familien Knagenhjelm.

Reiselysten økte, og i september 1999 gikk turen til Provence. Med et sjarmerende lite hotell i Vence som base ble det utflukter til Cannes, Nice og flere av de mindre byene i Provence, med en stimulerende kombinasjon av kulturelle og kulinariske attraksjoner. Ikke minst var besøk på en vingård nettopp på den tid da de store og søte druene var modne for innhøsting – og

med anledning til selvplukk av smaksprøver – en ny opplevelse for de fleste deltakerne.

I september 2002 gikk turen til Praha, og i september 2003 til Budapest. Begge ganger hadde klubbens reisebyråmedlem Per A. Riisnæs funnet frem til sentralt beliggende hoteller med høy komfort og mye sjarme, og sørget for profesjonelle guider og et variert kulturelt program. Det ser ut til at interessen for denne type langhelgutflukter er stigende i klubben. I oktober 2004 var det St. Petersburg som fikk besøk av Bergen-Syd.

Provence, september 1999: Vindruer smaker fortreffelig rett fra ranken.

Budapest september 2003, med vår sjarmerende guide på kne i forgrunnen.

Knoppskyting: Bergen Vest og Os

Bergen-Syd er fadderklubb for to av våre naboklubber: Bergen Vest og Os.

Planene om en rotaryklubb i Bergens vestlige bystrøk skjøt for alvor fart våren 1973 med Jan Anders Søyland som den entusiastiske og drivende kraft. Fadderklubbens forpliktelser ble ivaretatt av Peik Schanche, godt assistert av Johan Henrik Mowinkel og David Lie Eide. Disse var hyppige gjester på møtene i Bergen Vest den første tiden og informerte om Rotary, og ifølge klubbens egen beskrivelse: redegjorde for den skremmende møteplikten som skulle praktiseres med fornuft

Bergen Vest RK startet opp med 20 medlemmer og har etter hvert vokst til samme størrelse som sin fadderklubb. Klubben har hatt møtelokaler i Oasen, Søreide Kirke, kommandantboligen i Gravdal og har i dag sine møter på Edvard Grieg Quality Hotel på Sandsli. Klubben har gjort seg bemerket med årlige City-møter med interessante temaer og foredragsholdere som trekker stor deltagelse fra de øvrige klubbene i bergensdistriktet.

I 1985 bidro Bergen Vest RK til ytterligere spredning av Rotary-ideen ved at den selv var fadderklubb for Sotra RK.

Da planene om en rotaryklubb i Os begynte å ta form, var det igjen med Peik Schanche som frontfigur. Han og Asbjørn Sæbøe hadde gode kontakter i Os-bygden, og det lyktes dem å samle vel 20 menn i ulik alder og fra ulike yrker til informasjon om Rotary og til drøfting av planene om en ny klubb. Klubben ble chartret våren 1977 med 22 medlemmer. Peik Schanche og Asbjørn Sæbøe ble begge utnevnt til Paul Harris Fellows for sitt arbeid med chartring av Os Rotaryklubb.

Os RK har i dag 39 medlemmer. I alle år har Solstrand Fjord Hotel vært møtested. Klubben har markert seg sterkt i lokalsamfunnet, bl.a. ved utgivelse av tur- og trimkart, yrkes- og adresseliste og de senere år med Kommunebok for Os. Det viktigste satsingsobjektet de siste årene har vært prosjekt Ramsholmen. Like ved innseilingen til Halhjem har klubben gjennom et imponerende dugnadsarbeid tilrettelagt et aktivitets- og leir-område med kai og flytebrygge, garderobe og toalett tilpasset funksjons-hemmede.

Det har i alle år vært stor interesse for internasjonal ungdomsutveksling i Os RK. Klubben har hatt utvekslings elever både fra USA, Canada, Australia og New Zealand og har sendt ut norske gymnasiaster til de samme land. I 20 år hadde klubben en vennskapsklubb, Herning Søndre i Danmark, der klubben hvert annet år fikk gjester fra Herning, og der medlemmer fra Os det neste år besøkte Herning.

Bergen-Syd Rotary Klubb
takker for støtten til jubileumsskriftet:

Kompetansesenter for:
Markedsundersøkelser
Markedsføring
Fremtidsstrategier

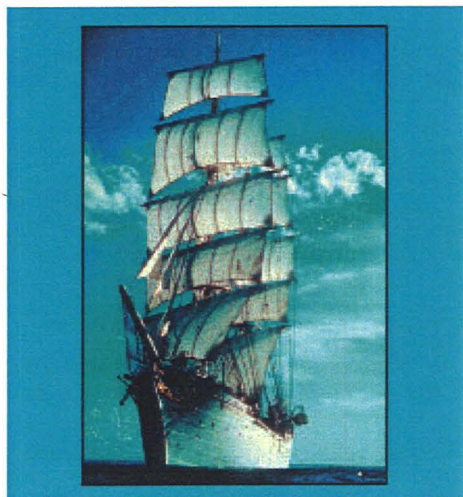
**Å ØKE MULIGHETER OG REDUSERE RISIKI
VIA EN GJENNOMTENKT
MARKEDSOVERVÅKNING OG EN KONTINUERLIG
MARKEDS- TILPASNING.**

Adr: Markeveien 1A, 5014 Bergen Tlf: 55308980, E-post: post@sm-i.no

www.steen-hansen.no

Hun er Norges vakreste!
 Størst, eldst – full av minner fra den gang...
 Edeltre. Blankpusset messing. Knirkende tauverk. Hengekøyer.
 Seilskipet «Statsraad Lehmkuhl» dufter av nostalgi, tjære og ramsalt sjø.
 Hun har ikke forandret seg stort siden 1914.
 Hun er en drøm under hvite seil.

For hvert
SPLISEBRØD
 du kjøper går en krone til drift av
«STATSRAADEN»
 Spleisebrødet finner du i de fleste bakeriutsalg
 og dagligvarebutikker i Bergensområdet.

Glimt fra klubblivet siste år

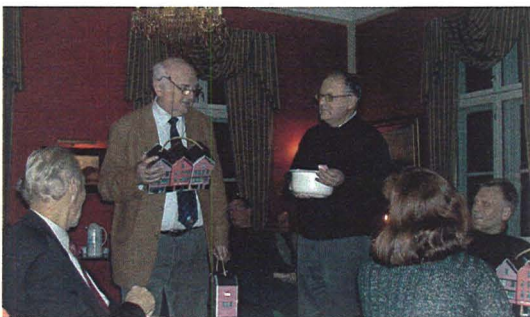
Same procedure as every year:
 16. juni 2003. Grete Sæbøe overrekker presidentens medaljong og nål til Sigbjørn Birkeland.
 28. juni 2004. Bernt D. Sommersten innsettes som president 2004-2005.

Guvernørskifte på Langegården 28. juni 2004: Avtroppende distrikts-
 guvernør Egil J. Eikanger (til v.) gratulerer den nye distriktsguvernør, Egil J.
 Eikanger (til h.).

Klubbens ferskeste kvinnelige medlem, Britt Schumacher Mohr, får noen formanende ord fra president Sigbjørn Birkeland. I midten hennes fadder Elin Mæhle.

Utlodninger er et populært programinnslag – her ledet av en engasjert Festkomité.

Bergen-Syd RK i østerled: Museale interesser dyrkes i St. Petersburg.